

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 10. De timore judiciorum Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Augustus.

cessario debeat vitæ mutationem, pœnitentiam non agimus, si hunc in modum eam non agamus. Ex hoc collige, quàm parvi ducere transactam tuam pœnitentiam possis.

Examina nonnihil pœnitentias tuas juxta hæc regulas; tum cognosces, quantum absis ab ijs observandis, & quantopere, quod consequens est, pœnitentiæ tuæ suspectæ tibi esse debeant.

Pro mensura delicti erit & plagarum modus. Deut. 25. 2.

Putant levi pœnitentiæ compendio de omnibus peccatis transigi posse. Petr. Bles.

DIES X.

De Timore Judiciorum Divinorum.

I.

Imis. Christ. [Ntonas super me, dicebat Sanctus ille vir, l. 3. c. 14.] judicia tua Domine, & timore ac tremore

Psal. 85. 7. concutis omnia ossa mea, & expavescit anima mea valde. Nam judicia tua abyssus multa, quæ fundum non habent; arcana sunt ingenio humano impenetrabilia; viæ sunt oculis perspicacissimis occultæ, cæli non sunt mundi in conspectu tuo. Illi, qui

Job. 15.

fidelissimè tibi serviunt, perseverantiam sibi

bi

bi polliceri non possunt ; Et in ipsis Angelis, Augustus.
spiritibus illis tam mundis, creaturis tam
perfectis invenisti pravitatem, quid igitur fiet
de homine carne corruptibili vestito ? Da-
vid, vir ille secundum cor tuum lapsus fuit
ob aspectum unius feminae. Salomon mor-
taliū omnium sapientissimus, stultissi-
muse vasit, factus idololatra. A discipu-
lorum suorum aliquo Christus proditur,
& ab altero, quem Ecclesiae suae caput con-
stituerat, negatur. Quis posthac tutum
secedat ?

II. Job, vir ille sanctissimus, licet om-
nia ipsius opera sanctissima viderentur,
verebatur nihilominus omnia, cum cogi-
taret, Deum illorum esse iudicem ; metue-
bat enim, ne rationes, quas in sui defen-
sionem praetensurus esset, sibi in damnatio-
nem cederent, sincerēque fatebatur, se, si
Deus ipsum juxta rigorem judicare vellet,
vix fore, ut ad unam ē mille accusationi-
bus, quae afferendae essent, respondere pos-
set. David, magnus ille, & sanctissimus
Rex Dominum rogat, ne secum in iudi-
cium intret ; & asseverat, si Deus minus
consultat misericordiam, quā justitiam
suam, eum non inventurum in terra ho-
minem, qui purgare se possit. Divus Pau-
lus, vas illud Electionis, vir ad tertium us-

Non potero
ei respondere
unū pro mil-
le. Job. 9. 3.

I Cor. 4.
v. 4. & 5.

Augustus.

que cælum raptus, ait : nihil mihi conficius sum, sed non in hoc justificatus sum, qui autem iudicat me, Dominus est. Sancti illi Anachoretæ, Angeli illi solitudinis, illustres illi Pœnitentes, consideratis Dei iudicijs, in intimis spelæorum suorum penetralibus trepidant. Hilarion ultra septuaginta pœnitentiæ annos, ea non nisi cum tremore considerat. Hieronymus, quantumvis emaciatus sanctis suis austeritatibus, ad quas in seipsum exercendas spiritus pœnitentiæ ipsum impulit, sine intermissione sibi audire videtur sonum tubæ, ipsum ad iudicium divinum evocantis, & in continua trepidatione versatur. Et nos imbecilles, & ignavi peccatores, omnis pœnitentiæ obliti tranquilli stertimus. Quæ stupiditas?

Job 15.

v. 15.

III. Ah ! Domine, si cæli non sunt mundi in conspectu tuo. Quid me fiet, qui non nisi impuritas, & peccatum sum ? quanto magis abominabilis, & inutilis homo ! Si Stellæ cæli cecidère, quid de me fiet, qui non, nisi cinis, & pulvis sum ? si columnæ cæli fuère concussæ, an ego non contremiscam ; ego, qui non nisi debilis arundo sum ? si iustus vix salvabitur, peccator & impius qui parebunt ? fateri cogor, Domine, tanta cum modestia, quanta sinceritate, nullam esse san-

sanctitatem, quæ subsistere possit, nisi tu. Augustus.

eam sustentantes; nullam prudentiam, quæ non erret, nisi tu eam dirigas; nullam fortitudinem, quæ non succumbat, nisi tu eam tuearis; nullam castitatem, quæ non contaminetur, nisi tu eam conserves; nullam vigilantiam, quæ nos ab hostium nostrorum insidijs protegat, nisi tu ei suppetias feras. Fateri cogor, nullum esse hominem, quantumcunque sanctus esse videatur, qui se purgare queat, si Deus iuxta rigorem judicare illum velit: & quibus-
cunque demum virtutibus instructus esse credatur, debet tamen præcipuum suum, vel potius unicum præsidium à Dei misericordia flagitare. Obliviscere igitur Domine, omnium virtutum. & bonorum operum meorum; consentio; modò simul obliviscaris peccatorum meorum, ut non nisi misericordiæ tuæ reminiscaris.

*Si habuerim
quidpiam
justum, non
respondebo:
sed meum
judicem de-
precabor.
Iob, 9. 15.*

Utere consideratione judicij divini, non ut animum despondeas, & desperes, sed ut superbiam tuam reprimas, & socordiam tuam excites.

Non intres in judiciũ cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. Psal. 142. 2.

Nusquã est securitas, neque in Cælo, neque in Paradiso, multò minus in Mundo.
Bern.

DIES